

Kultur / **Bøger**

Legender fra bong-vandets dyb

Udsnit fra forsiden

ANMELDELSE / 25.02.16

Det australske Tumblr-fænomen Simon Hanselmann slog igennem med sine lårklaskende morsomme og brutalt hjerteskrærende fortællinger om en gruppe sumpede stenervenner. Og nu har Forlaget Forlæns samlet det hele i ét forrygende kæmpebind: *Livet er en fucking fest*.

Felix Rothstein

I 2013 brød Simon Hanselmann igennem med nogle groteske og syrede webtegneserier på sin *Tumblr*-blog girlmountain.tumblr.com. Historierne om Megg, Mogg, Ugle, Varulv Jones og alle de andre er

mangefarvede bong-syner fulde af bræk, lort, pis, blod, sæd og alle tænkelige slags narko. Kort efter kom bøgerne *Life Zones* (2013) og *Megahex* (2014) og nu er hele produktionen samlet i Forlaget Forlæns' danske udgave *Livet er en fucking fest*.

Simon Hanselmann har lavet en helt igennem fantastisk *slacker*-komedie, der udfolder sig en lang række usammenhængende, hashtågede og udsyrede episoder (i øvrigt glimrende oversat af Steffen Rayburn-Maarup). Og med sine 360 sider i kæmpeformat er *Livet er en fucking fest* en monumental udgivelse i seriøst luksusudstyr: flot bundet ind, trykt på papir i lækker kvalitet og fuld af vanvittige, komiske og knugende tegneserier.

Heksen Megg bor i et rodet og ramponeret hus sammen med sin kæreste Mogg, der er en kat (okay, den kan tale, slikke Meggs røvhul, ryge fede osv., men den går på fire ben og ligner ellers en helt almindelig huskat) og deres fælles ven uglen Ugle. De bruger al deres tid på at ryge, drikke og tage alle mulige former for stoffer sammen med den grænseoverskridende partykonge Varulv Jones (som man kun ser i profil), transvestitbussemanden Booger, troldmanden Mike og en stribe andre forsumpede venner. Og ellers bruger de en del krudt på at håne, nedgøre, mobbe og buh'e af Ugle, der er nederst i hierarkiet. »Ugle, du *fucking* stinker, din nar.«

Det er altså en ordentlig omgang for en autoritetstro, pligtopfyldende og ikkerygende afholdsmand som denne anmelder. Men hvor er det dog godt. Simon Hanselmann er en stjerne. Intet mindre. Og *Livet er en fucking fest* er mesterlig. Sempelthen.

Megg, Mogg og Ugles liv fremstår absurd og syret men har samtidig et alment genkendeligt element. Selvom det på overfladen er det groteske stofindtag og de *Jackass*-agtige udskejelser, der fylder mest i *Livet er en fucking fest*, er Simon Hanselmans helt store kvalitet nemlig at han skildrer sine figurers liv med både nådeløshed og følsomhed, der forener humor og tristhed på en sårbar og ofte decideret klump-i-halsen-agtig måde.

Simon Hanselmann tegner med en klar og enkel streg og det hele er farvelagt i hånden med akvarel, gouache og frugtfarve. Andre er tegnet med farveblyant og ligner mest af alt skitser eller måske en fritidshjemstegning. Men man må ikke tage fejl af, at Hanselmann er en enormt talentfuld tegner, der i den grad behersker billedfortællingen. Bogen åbner f.eks. med helt kort fortælling på tre sider, hvor Megg vakler plørefuld fra en bar og dejser om. Over to stramt komponerede sider ser man fra Meggs synsvinkel på landskabet, jorden og nattehimlen, der roterer, vender på hovedet og til sidst forsvinder i et blackout. Det er grafisk stærkt og på én gang enkelt og originalt.

Livet er en fucking fest er en tegneserie, der som få aftvinger læseren en reaktion. Jeg grinte højt flere gange, fik kvalme ligeså mange gange og var lige ved at tude et par gange. *Livet er en fucking fest* er nemlig også en stærkt eksistentiel tegneserie. Vennerne fester og morer sig hele tiden. Men i

virkeligheden er Megg, Mogg og Ugle ulykkelige og forvirrede. De er fanget i deres eget skodliv. Og i sidste ende er det kun Ugle, der formår at gøre noget ved situationen.

Hvis du kun skal læse én tegneserie i år, så tag dig lige sammen og læs nogle flere. Især *Livet er en fucking fest*. For det er en fucking fest.

FAKTA

Simon Hanselmann,
Livet er en fucking fest,
Forlaget Forlæns

Oversat af Steffen
Rayburn-Maarup, 360
sider, 299,95 kr.

Netop udkommet.

